

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 435/06
12.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Станојевића, председника већа, Михаила Рулића, Звездане Лутовац, Слободана Дражића и Слободана Спасића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против туженог ББ, кога заступа БВ, адв., ради поништаја усменог тестаментa, решавајући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж.1362/05 од 14.11.2005. године, у седници већа одржаној 12.4.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж.1362/05 од 14.11.2005. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Зрењанину П.2775/03 од 23.3.2005. године усвојен је тужбени захтев и утврђено да је усмени тестамент пред сведоцима пок. ПП датиран од 21.3.2001. године ништав, те је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 67.000,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

Решавајући по жалби туженог изјављеној против те пресуде, Окружни суд у Зрењанину је пресудом Гж.1362/05 од 14.11.2005. године у ставу првом изреке жалбу тужиоца усвојио и преиначио првостепену пресуду тако што је у целости одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав усмени тестамент пред сведоцима пок. ПП од 21.3.2001. године. У ставу другом изреке тужилац је обавезан да плати туженом трошкове првостепеног поступка у износу од 48.000,00 динара и трошкове жалбеног поступка у износу од 15.000,00 динара, све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Против те пресуде Окружног суда у Зрењанину тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.125/04), Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. ст.2. тач.9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У поступку пред првостепеним судом утврђено је да је сада пок. ПП први пут оперисана у јуну месецу 1999. године, када јој је одстрањена десна дојка због малигног процеса који је захватио и десну пазушну јаму. Њено следеће јављање лекару било је 17.11.2000. године, када је постављена сумња да постоји рецидив, те је упућена на одређене анализе, а на контролном прегледу од 21.11.2000. године потврђено је се у њеној јетри налазе метастазе. Због погоршаног здравственог стања лежала је на хирургији од 15.3. до 19.3.2001. године и примала инфузиону терапију, тако да је дошло до привидног побољшања њеног здравственог стања. У таквом стању 18.3.2001. године, док је лежала на хирургији, изразила је жељу да се сачини тестамент, те је у то име позвала адвоката, и пред њим изразила жељу да своју имовину остави иза смрти свом сестрићу ГГ, овде туженом, који је иначе био уз њу за све време њене болести. Међутим, састављени тестамент од стране адвоката пок. ПП није успела да потпише због немоћи. Сутрадан пок. ПП је отпуштена из болнице и враћена кући јер није било више никакве потребе за било какву хируршку интервенцију. У таквом стању, са извесним смртним исходом болести она у својој кући да на 21.3.2001. године пред три истовремено присутна сведока, показујући на тужиоца изјавила своју вољу да сву имовину оставља њему. Тако изражена последња воља пок. ПП је садржана у писменој изјави коју су потписали присутни сведоци ДД, ЋЋ и ЕЕ. Према налазу судског вештака неуропсихијатра, пок. ПП је била тестаментално способна у време док је лежала на хирургији и изјавила жељу да преко адвоката сачини тестамент, али није имала снаге да седи у постељи и уз одговарајућу правну формалност да потпише своју последњу и неопозиву одлуку. Иста је такође била тестаментално способна и у време сачињавања усменог тестаментa, јер је било много једноставније да пред њој познатим људима понови све оно што је неколико дана раније, док је била у болници, већ саопштила. Завешталац ПП умрла је __.2001. године.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, које се према одредби чл.398. ст.2. ЗПП ревизијом не

може побијати, правилан је став другостепеног суда да је спорни усмени тестамент правно ваљан, јер је сачињен у ситуацији када је завешталац ПП била тешко болесна, на пет дана пред њену смрт, када није било никаквих услова да сачини тестамент у другој законом прописаној форми, те је правилно применио материјално право када је првостепену пресуду преиначио и тужбени захтев одбио као неоснован.

Наиме, према одредби чл.110. ст.1. Закона о наслеђивању, предвиђено је да завешталац може последњу вољу усмено изрећи пред три истовремено присутна сведока ако због изузетних прилика не може сачинити писмено завештање. Изузетне прилике у смислу ове законске одредбе сматрају се све околности, како објективне, тако и субјективне природе, услед којих тестатор није био у могућности да направи редован тестамент. У овом случају постојале су изузетне прилике јер пок. ПП због своје слабости није била у стању на три дана пре сачињавања спорног усменог тестаamenta, док је лежала у болници, да потпише тестамент који је сачинио адвокат изражавајући њену последњу вољу. За оцену постојања изузетних прилика, меродаван је и протек времена од када је оставилац подстакнут својом болешћу располагао својом имовином за случај смрти усменим тестаментом, па до часа његове смрти. У ситуацији када је пок. ПП сутрадан отпуштена из болнице као безнадежан случај, те да је спорни усмени тестамент сачињен два дана након тога, а да је умрла након пет дана од сачињавања тестаamenta, онда се с обзиром на овакав кратак временски интервал има узети да су постале такве субјективне и објективне околности, у којима завештаоцу није преостало ништа друго него да поступи тако што ће сачинити усмени тестамент.

Са наведених разлога, неосновано се ревизијом истиче да читава ситуација око болести пок. ПП се не може оквалификовати као изузетна прилика, те да постоје законски разлози за поништај тестаamenta.

Одредбом чл.405. ст.1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа – судија

Никола Станојевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дм